

جناب آقا محمود عليه بهاء الله من ارض نر

في شوال سنة ١٢٩٧

بسم ربنا الامنع الاقدس العليّ الابهي

الحمد لله الذي خلق الكلّ بكلمة واحدة و جمعهم في صقع واحد ثمّ ظهر النّداء من مكنن الكبرياء الست بربكم منهم من اعرض بمجرّد الاصغاء و منهم من اقبل و قال بلى بلى يا مالك الاسماء بلى بلى يا فاطر السّماء انّ الذين اقبلوا حين الاستماع اولئك اهل البهّاء كلّت عن ذكرهم السن الاقلام اولئك عباد وصفهم الله في كتبه و زبره و صحفه و السن انبيائه و اصفيائه و سفرائه اولئك عباد لا يتكلّمون من عند انفسهم و لا يتحرّكون باهوائهم بل تحرّكهم ارياح مشيئة الله كيف تشاء و تنطقهم ارادة الله بما اراد لعمر الله يتكلّمون بما نزل في الكتاب و يقصدون ما امروا به في الالواح لا يتجاوزون عن حدودهم و شؤونهم و يقتصرون امورهم في ذكر الله و خدمة امره طوبى لهم و نعيماً لهم بهم اضائت الآفاق و ظهر الميثاق و بهم نصبت راية العدل في يوم الطلاق اسئل الله تعالى بان يؤيد كلّ احبائه كما ايدهم و يوفّق عباده على ما وفقهم و ويل للذين منعهم الدّنيا عن الله مالك الاشياء اولئك تمسّكوا باهوائهم و اعرضوا عن بارئهم بظلمهم ناح سگان مدائن الاسماء و صاح الملاء الاعلى قد غفلوا عمّا خلّقوا له و تمسّكوا بما نهوا عنه يسئل الخادم ربّه القادر بان يحفظ الكلّ عن هؤلاء الذين ضلّوا و اضلّوا بما اتبعوا ظنون كلّ عالم افتى على الله و كلّ عارف اعرض عنه اذ اتى بسطان غلب من في السّموات و الارضين الحمد لله مالك يوم الدّين

و بعد قد تنفّس صبح الوصال اذ حضر كتابك و عسعس ليل الفراق بمشاهدة آثارك فلما فككت و رأيت و قرأت و عرفت اخذني الفرح و السرور على شأن وجدت نفسي عاجزة عن ذكرهما لانه كان مزيّناً بذكر الله و مطرّراً بثنائه و متضوّعاً منه عرف حبه فلما عرفت طرت باجنحة الاشتياق الى مقام تنوّر بانوار الاشراف فلما دخلت و حضرت توجهت الى الخادم وجه المحبوب و سئل عن المكتوب اذاً عرضت تلقاء العرش ما كان مسطوراً فيه فلما تمّ نطق لسان العظمة بما كان روحاً لجسد العالم و بصائر للامم قال جلّ كبريائه يا محمود استمع نداء ربك العليّ الابهي انه يناديك و يذكرك من مقامه المحمود هو الذي ذكرك و اسمعك و عرفك و انطقك بثنائه اذ اعرض عنه كلّ عالم محجوب انا ذكرناك و نذكرك في هذا الحين الذي استوى فيه المظلوم على عرش اسمه القيوم ان اشكر الله بما فتح لك باب السّماء و عرفت مولك اذ اتى بسطان مشهود خذ كأس السرور باسم مالك الظهور ثم اشرب منه ليجعلك فارغاً عمّا ورد عليك من الاحزاب ان ربك الرحمن لهو العطوف الغفور هل تحزنك شؤونات الارض و تسمع نداء مالك السّماء من شطر سجنه المعروف انا نزلت و تتكلّم معك و سمعنا ما نطق به لسانك ان ربك لهو الحقّ علام الغيوب

يا محمود انشاء الله از فوات رحمت رحمانى بياشامى و از كوثر معانى قسمت برى بلايا و رزايا لا زال موكل اصفيای الهی بوده تفکر در آنچه بر اینمظلوم وارد شده نمائید قسم بلئالی بحر علم الهی ایامیکه جمال قدم در دست نفوس غافله بود هر روز وارد میشد بر او بلايائیکه ذکر آن قلوب دوستانرا میگدازد در جمیع لیالی مشورت در سفک دم مظلوم مینمودند و در ایام بکلمات نالایقه متکلّم بودند غافل از آنکه ید قدرت الهی کنز مخزون را حفظ میفرماید و غیب مکتون را قبل از اظهار بدست خائنین نمیدهد یا محمود آنچه بر تو وارد شد حق آگاهست و فی الحقیقه وارد شد بر تو آنچه بر محبوب عالم وارد شد ولكن این بلايا بجهت مقصد عظیم بسیار عظیم وارد شده باید آنجناب بصد هزار لسان شاکر باشند و بلسان سرّ باینکلمات عالیات که از مطلع علم الهی ظاهر شده ناطق گردند

الهی الهی سمعت ندائك سرعت الیک و وجدت عرف قميصک هاجرت عن وطنی الی ان فزت بلقائك و وفقتنی یا الهی علی شأن شربت كوثر وصلک قبل اظهار امرک و ظهورک اسئلک یا فاطر السّماء و اله الاسماء باسمک الذي به تجلیت

علی من فی سمآتک و ارضک و هدیت العباد الی بحر عطآتک بان تقدّر لی ما ینفعنی فی عوالمک تری یا الهی قد مسّتی البأسآ و اخذتی الضّرآء و انا متمسّک بحبل فضلک و اقول انک انت المقتدر المتعالی المعطی الغفور الکریم فاكتب لی من قلمک الاعلی ما یسرّتی فی جوار رحمتک و ما یجعلنی فائزاً برضآتک انک اعلم بی منی و انک انت العلیم الحکیم انتهی و اینکه در باره کربلائی مصطفی مرقوم داشته بودند عرض شد و این لثالی مکنونه از کنز بیان الهی ظاهر قوله عزّ اجلاله یا مصطفی یدکرک مالک الاسماء فی سجن عکآء لتفرح و تكون من الشاکرین قد حضر کتاب من ارادنی و کان فیہ ذکرک ذکرناک اذ ماج بحر رحمة ربک الکریم آیاک ان تمنعک شئونات الخلق عن الحقّ دع ما سوله باسمی المقتدر القدر انظر ثمّ اذکر ما انزله الرحمن فی الفرقان بقوله یوم یقوم الناس لربّ العالمین هذا یوم بشرنا به عبادی بالسّن التّیین و المرسلین قلنا ان اخرج القوم من الظّلمات الی النور و بشرهم باّیام الله کذلک یدکرک لک قلمی الاعلی لتکون من الرّاسخین تمسّک بکتابی الّذی نزل من سمآء مشیّتی ثمّ اعمل بما أمرت به من لدن علیم حکیم

اذکر المصطفی الّذی استشهد فی ارض التّآء فی سبیل الله مظهر هذا الامر البدیع

یا قلمی الاعلی ولّ وجهک شطر من سمّی بمحمود و قل یا محمود انظر ثمّ اذکر عبدی فی ارض التّآء اذ اجتمع الظّالمون فی حوله و امره ان یرض عن الله و یتوب عن الامر الّذی خضع له من فی السموات و الارضین انه قام علی الامر و ظهر منه الاستقامة الکبری بامر من عندنا و قدرة من لدنا علی شأن تحیر منه المملأ الاعلی و الّذین سکونوا خلف قلمک الکبریآء ان ربک لهو الذاکر الحکیم انه یدکر من نطق باسمی و اخذته الشّدائد لاجلی قد سبقت رحمتی الکائنات ولکنّ الناس اکثرهم من الغافلین انا تجلینا علیه حین ارتقآئه الینا یشهد بذلك من عنده لوح حفیظ لعمری ما خوّفته سطوة کلّ ظالم نطق باسمی و سرع الی مقرّ الفداء بحبیّ العزیز المنیع البهآء المشرق من افق البقاء علیه و علی الّذین فازوا بمقامه الاعلی و لاذوا بحسن عناية ربهم العلیم الخبیر انتهی

اینکه در باره جناب رضا علیه بهآء الله مرقوم داشتید مرّه بعد مرّه بایشان عنایت شد قد ورد علیه ما ورد علی المقرّین و الموحّدین و المخلصین بل ما ورد علی الله مقصودنا و مقصوده و محبوبنا و محبوبه قد سمعت باذنی فی حقّه ما لا تعادله الخزائن و لا الكنائز از حقّ جلّ جلاله این خادم فانی سائل و آمل است که آنچه فی الحقیقه مصلحت ایشانست از افق غیب ظاهر فرماید انه لهو المقتدر القدر در هر حال ایشان بحکمت ناظر باشند و بان تشبّث نمایند چه که در اکثری از الواح حکم حکمت نازل شده البتّه اگر آنچه از سمآء علم الهی نازل شده بان عمل شود ابواب یسر و فرح بر وجوه عباد باز گردد ایشان نباید دلتنگ باشند و البتّه هم با ابتهاج تمام مشاهده میشوند حقّ محبوس ایشان محبوس سوف یفتح باب السّجن کما یفتح بالقوّة و القدرة انه لهو القویّ الغالب العزیز الحکیم جمیع منتسبین ایشانرا یعنی کسانیکه بافق اعلی ناظرند از قبل خادم تکبیر برسانید در باره جناب اخوی علیه بهآء الله مرقوم داشته بودید دستخطّ ایشان متوالیاً رسیده و میرسد اسئله تعالی بان یعطیه احسن الجزآء و یؤیّده علی ما یحبّ و یرضی در این اوقات هم تازه ورقهئی از ایشان رسید و مایه سرور بی اندازه شد انشاء الله همیشه باین عمل مبرور موفق باشند البهآء علیکم من لدی الله الغفور الرّحیم الحمد لله العزیز الحکیم